

In memoriam: ing. Francisc Grudnicki

I. Ciornei

S-a născut pe 3 decembrie 1927 în localitatea Cacica, județul Suceava dar - strategic - poate ca să mai amâne un leat, a fost înregistrat în acte cu o lună mai târziu - pe 3 ianuarie 1928. Așa începea viața unui om deosebit, care s-a născut de două ori și care s-a stins după aproape nouă decenii, pe data de 11 mai 2016. Între 1934 și 1938 a urmat școala primară în satul natal, apoi gimnaziul și liceul la școlile bune ale vremii: Liceul "Dragoș Vodă" din Câmpulung Moldovenesc și Liceul "Ștefan

cel Mare" din Suceava. În toamna anului 1947 este admis la Facultatea de Matematică și Fizică a Universității "Alexandru Ioan Cuza" din Iași. Strălucește în primul an, dar este nevoit să renunțe din cauza problemelor și a presiunilor politice de după război. Urmând exemplul și îndemnul consăteanului și prietenului său Darie Parascan se înscrie și este admis, în noiembrie 1948, la Institutul de Silvicultură din Câmpulung Moldovenesc, pe care-l termină în anul 1953 cu "Diplomă de merit".

Își începe cariera didactică universitară încă din anii studenției când, din 1953, este numit preparator la disciplina „Mecanică și rezistența materialelor”. Urmare a comasării învățământului silvic superior, împreună cu profesorul său de suflet T. Redlov, avea să plece în toamna anului 1953 la Institutul Forestier din Brașov. Aici își continuă cariera universitară ca asistent și șef de lucrări la disciplinele “Mecanică și rezistența materialelor” și „Instalații de transport”.

În 1957 părăsește învățământul superior și revine pe meleagurile natale ca șef serviciu construcții forestiere și investiții la Direcția silvică Suceava și la Trustul de Exploatare și Industrializarea Lemnului Suceava. Calitățile sale manageriale îl propulsează, în anul 1970, în funcția de director la Întreprinderea Județeană de Industrie Locală Suceava, iar din 1977 la Baza de Aprovizionare Tehnico-Materială a jud. Suceava.

La 1 octombrie 1991 revine în învățământul superior ca șef de lucrări la Facultatea de Silvicultură a Universității "Ștefan cel Mare"

din Suceava, unde a strălucit din nou, predând mai multe discipline – “Mecanică și rezistența materialelor”, „Geotehnică și construcții forestiere”, „Corectarea torenților”, „Instalații de transport forestiere”. Deși canoanele vieții și ale învățământului nu l-au lăsat să treacă dincolo de șef de lucrări, a avut întotdeauna acea distincție pe care doar marii profesori o au.

Carierea sa universitară a fost întreruptă pe o perioadă de 34 de ani (1957-1991), dar preocupările și căutările sale, legate de științele lui dragi, nu s-au oprit niciodată. Din această perioadă provin manuscrisele elaborate cu atâta trudă, cu scris caligrafic și cu desene în culori: “Mecanica”, “Mecanica solidelor rigide. Vol. I Statica; Vol. II Cinematica; Vol. III Dinamica”, „Mecanica solidelor deformabile (vol. I, II, III)”, „Calculul vectorial”, „Determinarea eforturilor din bare”.

După 1991 a publicat cinci cursuri universitare pentru disciplinele “Construcții forestiere”, „Corectarea torenților”, dar și un număr de 13 lucrări științifice. Trei dintre acestea, care fac referire la biomecanica sistemelor radiculare ale arborilor forestieri, la stabilitatea molizilor la acțiunea vântului și la coeficientul de zveltețe și la stabilitatea individuală a arborilor de molid s-ar fi putut reuni cu succes într-o teză de doctorat deosebit de valoroasă.

L-am văzut pentru prima dată la cursul de “Mecanică și rezistența materialelor”, când s-a prezentat impecabil: ținută elegantă, discurs riguros, scris caligrafic, desene excepționale cu creta colorată; la examene mi-am dat seama că era corect și obiectiv.

Am rezonat la cunoștințele și personalitatea sa și m-am bucurat atunci când m-a ales ca discipol al său. Am văzut apoi că, în colectivul de cadre didactice al Facultății de Silvicultură din Suceava în care intrasem, domnul profesor era ca un catalizator care aduna în jurul său idei și provoca la dezbateri pe teme științifice, muzicale, religioase, cu dorința mărturisită de a nu exista între noi un numitor comun.

Am remarcat ușurința cu care se exprima fluent în germană, polonă, franceză, rusă și cum deconcentra secvențele de discurs cu proverbe rostite în latină. A fost educat și a păstrat

spiritul și rigoarea catolică, manifestându-se ca un bun creștin, care tolerează și iartă, care acompaniază la orgă, frecventează biserica și ține zilele de post. A fost o personalitate puternică și a rămas așa până în ultimele zile ale vieții sale.

Pe noi, studenții și colegii lui, ne-a lăsat cu întrebările pe care le naște dispariția unui om care a sfințit locul prin care a trecut. Oare cum ar fi fost cursurile de mecanică, rezistența materialelor, hidrostatică, hidrodinamică geotehnică fără el? Cum ar fi fost păstrate evenimentele noastre sociale, științifice și culturale fără pasiunea sa pentru film și fotografie? Cum am fi aflat unii dintre noi de romanțele de altădată? Oare le-am fi învățat și cântat fără acompaniament la acordeonul său? Am fi ajuns fără el la locul prăbușirii avionului în care s-a aflat cândva Ionel Feric? Oare cum ar fi fost Facultatea de Silvicultură din Suceava fără dânsul?

Cu siguranță că ar fi fost altfel, pentru că profesorul nostru Grudnicki Francisc a fost cel care a purtat cu sine spiritul academic și ingineresc, oferind și pretinzând știință, cultură, rigoare și inițiativă de la toți cei care s-au aflat în preajma sa. Dincolo de aprecierile personale subiective rămân realizările sale, concretizate în familie (o fică, doi nepoți și trei strănepoți), în drumurile forestiere, podurile și podețele construite, în lucrările științifice publicate și în relațiile interumane pe care le-a creat și le-a întreținut în colectivele prin care a trecut.

Vă mulțumim domnule profesor pentru că vreme de un sfert de secol ați stat în mijlocul nostru, al studenților și al cadrelor didactice de la Facultatea de Silvicultură din Suceava. Nu vă vom uita niciodată.

Abstract. In memoriam: eng. Francisc Grudnicki

The paper is a brief reminder of moments in the life of Francisc Grudnicki (1926-2016), professor at Faculty of Forestry, Ștefan cel Mare University of Suceava. He taught the correction of torrents, forest constructions mechanics and material resistance. The author also invoked its moral profile and the quality of mentor of faculty team.

Author. Ioan Ciornei - Faculty of Forestry, Ștefan cel Mare University of Suceava, str. Universității 13, 720229 Suceava.